

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 10 grudnia 2003 r. nr C(2003)4497 w sprawie pomocy państwowej przyznanej przez Francję na rzecz „France 2” i „France 3” w latach 1988-1994 w zakresie, w jakim stwierdza ona zgodność tej pomocy ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 86 ust. 2 Traktatu;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Wskutek odwołania skarżącej, Komisja zdecydowała o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia przewidzianej w art. 88 ust. 2 WE przeciwko subwencjom inwestycyjnym jak również dotacjom kapitałowym pobranym przez stacje telewizji francuskiej „France 2” i „France 3” w latach 1988-1994. Komisja, mocą zaskarżonej decyzji, postanowiła zakwalifikować te środki jako pomoc państwową w rozumieniu art. 87 WE, która jest jednak zgodna z TWE na podstawie art. 86 ust. 2.

W ramach swojego pierwszego zarzutu, skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja zawiera błędne uzasadnienie i narusza art. 87 ust. 2 WE oraz postanowienia dotyczące pomocy państwowej. Zaprzecza ona twierdzeniom Komisji w zakresie, w jakim zadania rzeczonych dwóch stacji miałyby stanowić służbę w interesie ogólnym w rozumieniu art. 86 ust. 2, zwracając uwagę, że jej własne, niemalże identyczne zadania nie są uważane za realizację interesu ogólnego. Skarżąca kwestionuje również analizę finansową tej pomocy, przeprowadzoną przez Komisję w zaskarżonej decyzji.

W ramach swojego drugiego zarzutu, skarżąca podnosi, że Komisja dokonała błędnego zastosowania dyrektywy 80/723⁽¹⁾ decydując, że nie podlegała ona zastosowaniu w stosunku do działalności stacji publicznych przed rokiem 2000, polegającej na transmisji telewizyjnej. Na tej samej podstawie skarżąca podnosi niewłaściwe zastosowanie protokołu w sprawie systemu publicznej transmisji telewizyjnej w Państwach Członkowskich, załączonego do Traktatu WE.

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 80/723/EWG z dnia 25 czerwca 1980 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, Dz.U. L nr 195 z dnia 29 lipca 1980 r., str. 35-37.

Skarga wniesiona dnia 20 kwietnia 2004 r. przez Koldo Gorostiaga Atxalandabaso przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa T-146/04)

(2004/C 168/16)

(język postępowania: francuski)

Dnia 20 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Parlamentowi

Europejskiemu przez Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, zamieszkałego w Saint Pierre d'Irube (Francja), reprezentowanego przez Didier Rougeta, avocat.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- unieważnienie decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 24 lutego 2004 r. dotyczącej potrąceń z diet wypłacanych skarżącemu do chwili wygaśnięcia jego rzekomego długu wobec Parlamentu;
- nakazanie stronie pozwanej pokrycia jej własnych kosztów, jak również kosztów poniesionych przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty:

W zaskarżonej decyzji Parlament Europejski stwierdził, iż w braku dokumentów uzasadniających stosowanie zróżnicowanych diet parlamentarnych, skarżący będący deputowanym załęga z płatnością kwoty 118.360,18 euro, w związku z czym dokonał potrącenia z jego diety.

Skarżący kwestionuje tę decyzję, podnosząc, iż Parlament naruszył Przepisy dotyczące wydatków i diet parlamentarzystów europejskich w szczególności ze względu na fakt, iż została ona podjęta przez Sekretarza Generalnego Parlamentu, a nie przez Biuro Parlamentarne, jak przewiduje art. 27 wspomnianej uchwały. Skarżący podnosi także, że zaskarżona decyzja narusza zasady obiektywizmu, bezstronności, równości i niedyskryminacji, jak również zasadę kontradiktoryjności i prawo do obrony. Twierdzi on ponadto, że zaskarżona decyzja nie została w wystarczający sposób uzasadniona i że zważywszy na realizację celów o charakterze czysto politycznym, stanowi ona nadużycie władzy. Skarżący wskazuje wreszcie na popełniony przez Parlament oczywisty błąd w ocenie.

Skarga wniesiona dnia 23 kwietnia 2004 r. przez Briana M. Rossa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(sprawa T-147/04)

(2004/C 168/17)

(język postępowania: francuski)

Dnia 23 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich złożona przez Briana M. Rossa, zamieszkałego w Morpeth (Zjednoczone Królestwo), reprezentowanego przez Erica Boigelota, avocat.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji z dnia 31 marca 2003 r. w sprawie ostatecznego przyjęcia sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej za okres 2001/2002;
- uchylenie sprawozdania;
- uchylenie decyzji odrzucającej w sposób dorozumiany odwołania skarżącego, wniesionego dnia 24 września 2002 r. (R/562/03) i zmierzającego do uchylenia zaskarżonej decyzji;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego zadośćuczynienia za krzywdę oszacowaną według zasad słuszności na kwotę 10.000 euro, z zastrzeżeniem podwyższenia albo obniżenia tej kwoty w toku postępowania;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i zasadnicze argumenty:

Na poparcie swojej skargi, skarżący podnosi naruszenie art. 25 ust. 2 oraz art. 26 i 43 regulaminu pracowniczy urzędników, jak również Postanowień ogólnych dotyczących stosowania art. 43 w brzmieniu przyjętym przez Komisję dnia 26 kwietnia 2002 r. Skarżący podnosi również nadużycie władzy, naruszenie zasad ogólnych prawa, takich jak poszanowanie prawa do obrony, zasada dobrej administracji oraz zasada równego traktowania, jak również oczywisty błąd w ocenie.

Skarga wniesiona dnia 26 kwietnia 2004 r. przez Imre Czigany'ego, Isabel Alves, Georgette Henningsen i Michela Lucasa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-149/04)

(2004/C 168/18)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 26 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich sporządzona przez Imre Czigany'ego, zamieszkałego w Rhode St. Gense (Belgia), Isabel Alves, zamieszkałą w Luksemburgu, Georgette Henningsen, zamieszkałą w Brukseli i Michela Lucasa, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanych przez Gilles Bounéou i Frédéric Frabetti, avocats, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie, w zakresie dotyczącym skarżących, przeprowadzenia oceny za lata 2001 – 2002;
- ewentualnie, unieważnienie sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej (REC/CDR) skarżących za okres 1.7.2001 r. – 31.12.2002 r.;

- rozstrzygnięcie w przedmiocie wydatków, kosztów i honorariów oraz zasądzenie ich zapłaty przez Komisję Wspólnot Europejskich.

Zarzuty i główne argumenty:

Zarzuty i główne argumenty powołane w niniejszej sprawie przez skarżących są identyczne jak zarzuty i argumenty powołane w sprawach T-43/04 i T-47/04.

Skarga wniesiona dnia 16 kwietnia 2004 r. przez Bernarda Nonata przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-151/04)

(2004/C 168/19)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 16 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Bernarda Nonata, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez Sébastiena Orlandiego, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa i Etienne Marchal, avocats, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Skarżący wnosi do Sądu:

- o uchylenie decyzji zawierającej sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej za okres od 1 lipca do 31 grudnia 2002 r.;
- o zasądzenie kosztów od strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący w niniejszej sprawie nie zgadza się ze sprawozdaniem z przebiegu kariery zawodowej, sporządzonym za okres od 1 lipca 2002 r. do 31 grudnia 2002 r.

Na poparcie swoich roszczeń skarżący podnosi:

- uchybienie obowiązkowi uzasadnienia;
- naruszenie art. 43 statutu, jak również przepisów przejściowych, mających zastosowanie do przeprowadzania oceny w latach 2001-2002;
- naruszenie art. 45 akapit piąty lit. c) przepisów ogólnych dotyczących wykonania art. 43 statutu;
- oczywisty błąd w ocenie;
- naruszenie zasady równego traktowania i niedyskryminacji;
- sprzeczność między opisem i przyznanymi ocenami.